

Iulii anno a Nativitate domini millesimo quadringentesimo quadragésimo quarto, pontificatus prefati sanctissimi domini nostri domini Eugenii divina providencia pape Quarti anno quartodecimo.

Prepositus.

Oryginał pergaminowy w arch. m. Lwowa nr. 179. Na sznurku konopnym zawieszone resztki woskowej pieczęci. Na zagietce podpis: *P. de Buionis*. Na odwrotnej stronie pergaminu *R(egistratum) Prepositus*.

CIV.

W Budzie 16. Lipca 1444 r.

Władysław Warneńczyk poddaje wszystkich kupców: Greków, Ormian, Saracenów, Bissurmanów i wszystkich innych, przybywających do Lwowa z towarami lub bez towarów, prawu magdeburskiemu, dalej rozporządza, że żadnemu kupcowi, włoskiemu lub innemu z zamorskich stron przybywającemu, niewolno omijać składu lwowskiego, a wreszcie określa, jak się robić powinny testamenta, żeby miały walor prawny.

In nomine domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Wladislaus Dei gracia Hungarie, Polonie, Dalmacie, Croacie, Rascie Sclauonie etc. Rex necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyawie, Lithuanie princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. significamus presencium tenore, quibus expedit, universis, presentibus et futuris, horum noticiam habituris: quomodo, cum amore boni status nostrorum dominiorum incitati curiosum animum ereximus, ut semper nostre consideracionis oculum ad id convertamus, ubi utilitates et commoda possent nostris multiplicari subditis, sane itaque considerato et iustanter prelatorum et baronum nostrorum consiliis revoluto, qualiter nostra Leopoliensis civitas, que inter alias civitates regni nostri Polonie clipeus et murus a paganismo extat et habetur, tunc melioracionem potest accipere, dum iura et consuetudines in ea necessariis cautelis maxime advenis mercatoribus, institoribus, venditoribus etiam intraneis regulentur, unde ipsi civitati nostre Leopoliensi, cuius perfectum statum diligimus, iuxta diuturnam consuetudinem in ipsa civitate observatam infra expressas iurium cautelas approbamus, fruique et gaudere temporibus perpetuis de regie celsitudinis munificencia permittimus presencium per tenorem; primo quod omnes homines putamatores, institores, venditores sive etiam sunt Greci, Armeni, Saraceni, Iudei, Bessermenii et cuiuscumque generis, condicionis sive status existant, sive tales Christiani sive pagani sint, de regno nostro Polonie vel exteris regnis, terris, dominiis, ducatibus et aliis

partibus quibuscumque, qui ad civitatem Leopoliensem cum eorum rebus, mercanciis vel sine mercanciis venerint, ut tales in iudicio civitatis Leopoliensis iure Maydburgensi in quibilibet causis magnis et parvis ad instanciam quarumcumque personarum sentenciare, iudicare tuerique et conservare ac ab omnibus impeticionibus quorumcumque defendere, nostra presenti regia concessione condonati, ipsi consules valeant et possint et habeant omnimodam facultatem, nec ad terrestre ius per quempiam tracti mercatores extranei vel intranei teneantur cuiquam respondere, sed tum de se querulantibus in iure civitatis Maydburgensi, et non coram pallatinis, castellanis, capitaneis, officialibus, burgrabiis vel eorum vicesgerentibus regni nostri Polonie quibuscumque respondebunt, nec aliquas penas solvere tenebuntur in iudiciis terrestribus; secundo, ut mercatores Italici vel alii quicumque pagani vel christiani de transmaritimis partibus, cum mercibus quibuscumque Leopolim venientes, ipsas merces sive res quascumque ultra depositum Leopoliense ducere non valeant neque presumant, sed omnia ibidem deponere et vendere debent, venditisque mercibus predictis et aliis in Leopoli comparatis, illas in Valachia vendere non audeant, sed trans mare vendendo transferre teneantur, ne incolis, mercatoribus et deposito Leopoliensis civitatis preiudicium causarent vel quovismodo inferrent; si autem contra nostram presentem inhibicionem mercatores Italici vel alii quicumque pagani vel cristiani de transmaritimis partibus in Valachia eorum merces vel res quascumque venderent, excedendo nostrum presens regium decretum, extunc ipsis civibus et consulibus Leopoliensibus presentibus omnimodam damus facultatem de talibus excessoribus et huius decreti regii transgressoribus penas secundum exigenciam et estimacionem mercium transgredientis vel transgrediencium cum moderamine favoris capere et tollere; quarum penarum medietatem in melioracionem civitatis et pro utilitate ipsorum rei publice convertent, reliquam vero medietatem nobis tum et non capitaneo ipsorum nec alicui dignitariorum vel officialium, sed ad literas, mandata et quittaciones nostras de ipsorum conservatorio extradabunt, vel cui nostris quittacionibus dare percipiemus; tercio quia de hac luce decedentibus civitatis Leopoliensis incolis seu civibus vel quibuscunque aliis sub iure civitatis manentibus per inordinatam testamentorum legacionem et non regulatam magna pars, tam in bonis heriditariis, quam aliis mobilibus et immobilibus inutiliter quasi in auras evanescit, circa quod et civitas in non parva sui parte desertatur et minoramentum continue suscipit nocivum, unde volentes his viam de cetero nocivis dampnis precludere, taliter de testamentis faciendis cautelam et observanciam regulamus, ut quicumque sub iure civitatis manens Leopoliensis testamentaliter aliquid legare statuerit vel voluerit, ut advocet ad id advocatum cum duobus scabinis sacerdotemque cum publico notario, coram quibus rite testamentales ordinet codices seu annotationes, et, dum testamentum sic fuerit factum, pro rito habeatur, qui vero has personas dictas circa testamenti legacionem

non habuerit, tale tanquam suspectum cassamus, decernentes ipsum nullum robur habere firmitatis, et si quispiam aliquas hereditates, domos vel huiusmodi ecclesie vel viro spiritali legaverit, ille hereditates et bona immobilia vendantur infra annum, et precium eorum transeat secundum legantis ritam voluntatem, ita ut hereditates ille vel illa bona immobilia sub iure civili perpetuo permaneant et consistant. Unde his expreis iurium cautelis, volumus ipsos cives Leopolienses in perpetuum uti et gaudere, tanquam veris legitimis et aprobatis articulis, in eorum et civitatis meliorem statum et utilius regimen. Harum quibus sigillum nostrum est subappensum testimonio literarum. Actum Bude feria quinta in crastino festi Divisionis Apostolorum anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo quarto, presentibus magnificis, venerabilibus et generosis Laurencio de Hederwara Regni Hungarie Palatino, Nicolao Lasoczki Cracouiensi Decano, Luca de Gorka Palatino, Iohanne Gruszczinski Canonico, Beniak Bandlewski Vexilifero (*sic*) Poznaniensibus, Petro de Schamothuli et aliis pluribus. Datum per manus venerabilis Iohannis Rey sancti Michaelis in Castro Cracouiensi Preposti, protunc nostri Sigilligeri, sincere nobis dilecti.

Relacio eiusdem venerabilis Iohannis Rey sancti Michaelis in Castro Cracouiensi Prepositi.

Oryginał na wielkim arkuszu pergaminowym w archiwum miasta Lwowa nr. 180. Na jedwabnym sznurku kolorów białego, czerwonego i czarnego zawieszono dwa kawałki pieczęci królewskiej.

CV.

W Budzie 16. Lipca 1444 r.

Władysław Warneńczyk pozwala Lwowianom założyć szkołę przy kościele św. Ducha w szpitalu.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Cum omnis regum et principum pia et provida concessio, maxime, que decorem aliquem, comodum pariter et honorem complecti noscitur, eternitati pro posse per scripta patencia debeat commendari, ut posteris et videant et sciant, quod regum favorosa benignitas, bona operari volentibus, consensum claudere non asuevit, proinde nos Wladislaus Dei gracia Hungarie, Polonie, Dalmacie, Croacie, Rascie, Sclauonie etc. Rex nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancie, Cuyawie, Pomeranie, Lithuanie princeps supremus, dominus et heres Russie etc. significamus presencium tenore, quibus expedit, universis, presentibus et futuris: quomodo dum peticio, pro parte famosorum et fidelium nostrorum consulum, civium et communitatis